

[Gade]

Hvad ligger der i det? Ligger der det i det, som Kent Kirk har sagt her fra talerstolen? Hvad er det for nogle åbninger? Og hvis vi går videre i papiret: spørgsmålet om formålet med konferencen. Derom siger udenrigsministeren, at vi nøgternt skal afveje de forskellige forslag. Det gælder ikke mindst eventuelle institutionelle forslag, der måske vil se ud af mere, end de faktisk rummer. Ja men hvad lægger regeringen i det? Hvorfor har man valgt sådan nogle formuleringer, når man faktisk siger, at man bygger på 28. maj-dagsordenen og, så vidt jeg har forstået, i dag vil bekræfte den ved sin afstemning?

Så vil jeg vende mig til hr. Ivar Nørgaard. Tak for fortolkningen af mindretalsudtalelsen! Jeg har med glæde noteret mig, at både hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen har sagt, at i de dele, der går igen i de to udtalelser, er der ingen substansforskelle.

Jeg har forstået, at hr. Ivar Nørgaard har tilsluttet sig betragtningerne om, at man tilkendegiver de danske synspunkter klart i starten på eventuelle forhandlinger. Jeg oplever debatten sådan, at der i drøftelsen er kommet klare signaler fra socialdemokratiet og de radikale i retning af det forslag, vi har sendt ud for et par dage siden, som strammer op, men som også på en helt anden måde end de løse formuleringer, udenrigsministeren har brugt i dag, forpligter regeringen.

Når socialdemokratiet og de radikale har valgt at bygge denne dagsorden op sådan, at den bekræfter også anden del af 28. maj-dagsordenen, som bl.a. indebærer, at EF skal have øgede udgifter, så har socialdemokratiet og de radikale dermed forhindret, at vi stemmer for denne dagsorden, for vi er som bekendt imod at give EF flere indtægter, altså at vi skal bruge flere penge til EF.

Med de positive bidrag, der er givet til fortolkningen af hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen, og som reelt er i modstrid med de ord, udenrigsministeren har anvendt i dag, vil vi undlade at stemme, når socialdemokratiets og det radikale venstres dagsordensforslag kommer til afstemning.

Albrechtsen (VS):

Hr. Ivar Nørgaard kom med en meget indtrængende opfordring om, at alle stemte for det dagsordensforslag, hr. Ivar Nørgaard m.fl. har fremsat.

Debatten i dag har efter min mening på et meget væsentligt punkt givet et godt resultat: det er blevet fastslået, som det ligger i begge dagsordensforslagene, at der ikke kan blive tale om bindinger, Danmark skal acceptere. Det synes jeg er det gode ved debatten. Det betragter jeg som et fremskridt. Men der er to ting, som jeg synes har været mindre heldige resultater af debatten.

Den første ting er, at udenrigsministeren kan stå op og sige, at han er glad for opslutningen bag det, han betegner som forhandlingslinjen, det, jeg i mit foregående indlæg beskrev som regeringens taktik. Jeg er af den opfattelse, at det er en forfejlet taktik, som kun kan føre Danmark ud på glidebanen.

Det andet, jeg er ked af, er det, vi tidligere har været inde på, nemlig den anden halvdel af 28. maj-dagsordenen. Det bliver unægtelig ikke bedre af, at hr. Ivar Nørgaard i sin eksemplificering af, hvad anden halvdel af 28. maj-dagsordenen indebærer, offensivt bringer EUREKA-projektet ind i billedet. Det bliver det unægtelig ikke bedre af, specielt ikke når vi lige har haft en diskussion, hvor vi dog var ved at nærme os hinanden i det synspunkt, at vi må have dokumenteret, at det ikke er et militært projekt.

Derfor er konklusionen for VS den samme som for SF: vi må undlade at stemme til det dagsordensforslag, der foreligger.

Med hensyn til udenrigsministerens besvarelse af et spørgsmål, som både hr. Gade og jeg har stillet, nemlig om den danske regerings holdning til det italienske udspil, fik vi et fuldstændig klart svar fra hr. Ivar Nørgaard. Der er altså ingen tvivl om, hvordan dagsordenen skal fortolkes.

Jeg synes, at ministerens svar var noget uldent, fordi han oplyste, at den danske regering ikke ville være rede til på det kommende udenrigsministermøde at diskutere det italienske udspil. Det skulle henvises til Det europæiske Råd. Det kan for så vidt være udmærket, at det ikke bliver diskuteret på udenrigsministermødet, det vil jeg naturligvis ikke kræve at det skal, men hvad ligger der så i det fra udenrigsministerens side, når han siger, at det skal diskuteres i Det europæiske Råd? Det ville være en god ting, hvis udenrigsministeren ville gå op og sige ganske klart, som det er, at der bliver ingen dansk deltagelse i forhandlingerne, hvis man vedtager dette italienske papir.